

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.јуна 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите.

Присутни су:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- Пуномоћници Матовић и Радонићи,
- Браниоци Ђорђевић, Крстић, Палибрк, Брадић, Борковић, Стругар, Шћепановић и Крсто Бобот, па се за Перовића јавља Шћепановић Вучић, за Петронијевића Крсто Бобот, за адвоката Радића адв. Палибрк.

А само да проверим јуче је овако Крсто Бобот мењао и Палибрка када је изашао Јовковић, а ко је мењао јуче Радића? Стругар. Добро и Вас касније када сте напустили.

- Од оптужених су присутни: Николић, Поповић, Момић, Булатовић, Мишић, Богићевић, Миладиновић, Видоје Корићанин, Сокић, Вељко Корићанин, Кастратовић и Брновић и,
- ту су и судски преводиоци Еда Радоман-Перковић и Гани Морина.

Да констатујем да је такође данас успостављена видео-конференцијска веза преко ЕУЛЕКС-а са Приштином и да смо за данас позвали, односно имамо обавештење да ће доћи Тане Никчи и Авдиу Исет.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да нам стави слику просторије ЕУЛЕКС-а. Дobar дан. Да ли су данас дошли сведоци Исмет Авдиу и Тане Никчи? Да ли можете да се представите?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Требало би Исмет Авдиу прво да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да констатујемо овако да је из ЕУЛЕКС-а једна особа мушког пола обратила се суду на енглеском језику, па да ће се касније, да ће суд настојати да обезбеди особу која говори албански јер имамо те преводиоце или српски како би могло да се констатује да је успостављена видео-конференцијска веза и који се сведоци данас јављају као и њихов идентитет.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан. Исмет Авдиу? Да ли је поред Вас можда нека особа која говори албански или српски да би потврдила Ваш идентитет и да нам се представите? Мало пре је био човек који говори енглески и нисмо могли да се споразумемо јер немамо преводиоца. Господине Авдиу, да ли сте чули превод? Да ли може та госпођа поред Вас да нам се представи?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Она не зна ни српски ни албански. Сад ће они да позову једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да нам се онда, реците молим Вас, Ви ћете нам послужити као преводилац, не треба нам нико ко говори енглески, дакле само албански или српски, пошто тај превод имамо, тако да ћемо ми сада, да ли Ви добро чујете?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете молим Вас припремити своја документа која сте понели или личну карту или шта већ имате од докумената, то ћете нам показати преко монитора и претходно ћу ја да узмем Ваше личне податке. Реците ми како се зовете?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам Исмет Авдиа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Име оца је Фетах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Рођен сам 06.06.1948. године у Горњој Клини, општина Скендерај, односно ја мислим да је бивша Србица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Сада живим у Пограђе, општина Клина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Земљорадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Дао о себи личне податке и затим на захтев председника већа показује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате личну карту или неки идентификациони документ са собом?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, имам личну карту са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прочитаћете нам из личне карте број личне карте, матични број.

Показује, односно чита лични и матични број.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Искрено да Вам кажем ја не видим добро и не могу читати, тако да преводилац нажалост није дошао, он је у другој канцеларији и нема ко сад да прочита то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићете онда преко монитора да покажемо. Да ли чујете, немојте да чита, покажите нам преко.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: 1007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте преводити Гани енглески. Господине Авдиу, узмите Ви своју личну карту и ставите, покажите нам, нама ће зумирати режија. Искључите телефон и ставите личну карту да нам режија покаже.

Па наводи да не може да прочита, јер не види, па затим подиже личну карту која се приказује преко монитора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да видимо да ли то режија може некако да нам зумира и то је то.

Па суд констатује да је приказана лична карта, али да је она веома мутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо онда касније да решимо уколико буде дошао преводилац на крају овога данашњег дана.

Затим се сведок упозорава, па након што је упозорен и опоменут исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Авдиу, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, осим што морате да одговарате на сва питања можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва. Ви ћете понављати за мнош – заклињем се.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да ћу о свему што будем питан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, данас судимо овде у овом поступку за догађај од 14. маја у селима Ћушка, Пављан и Захач. Да ли Вам је нешто познато о томе где сте Ви били током бомбардовања 1999. године, да ли се сећате 14. маја?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: 14. маја ми смо били у Захачу, ту су наши пријатељи и ми смо код њих били. Од туд су нас водили у колони и усмерили нас у правцу Пећи тракторима и било је пуно породица који су се упутили у том правцу. У Пављанима су нас зауставили, ја сам био задњи у једном малом трактору, тзв. „голден“ како га зову ратари. Онда смо прошли у правцу Ћушке и у једној улици смо се зауставили и ту смо се зауставили и чекали даље. Након тога дошао је један зелени „Голф“ и неки људи маскирани извели нас један по један напоље. Ја сам био задњи. Када су стигли до мене онда су ми рекли „како се ти зовеш“, ја сам устао и рекао сам како се зovem. „Добро, 'ајде седи сад“ и ја сам сео и девојка која је била у трактору одмах јој је рекао да сиђе доле, ставио је руку у цеп и држао је руку некако тако уперену. Онда су је увели у „Голф“, а мени су рекли „ти продужи даље“ и ми смо онда пошли у правцу Пећи и онда су нам рекли да треба да пођемо за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула, поновите само.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Онда су нам рекли да ћемо поћи за Албанију, али поново су нас вратили, онда смо прошли поред Новог Села и око пола десет, колико се сећам, не знам тачно колико је било јер су нам у Захачу узели све ствари и документа и све што смо имали и онда пала наредба да се ми сви вратимо кући јер је завршено то што су наумили. Када смо стигли у Захач, тамо где су наређивали младима да сиђу са трактора и да су их повели са собом и онда су рекли да стану ту поред неког канала у некој радионици и људи који су се приближили том каналу видели су шта је било и онда су почели врисак неких и људи су пали у несвест тог тренутка, неки људи који су то видели пали су у несвест, а ту девојку они су водили из тог трактора и дан-данас се не зна њена судбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питаћу Вас само нешто да нам разјасните. Код кога сте се налазили у Захачу, код кога сте били, ко је тај Ваш пријатељ?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам био код пријатеља Исака Демаку, то је брат моје супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он овој девојци Есми Демаку?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: То је ћерка од стрица, његове супруге, како би то сад испало, стриц његове супруге ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриц његове супруге ћерка. Добро. Значи, Ви сте били код тог Исмета Демаку? Он је Вама фамилија по жени. Како?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Исак Демаку, не Исет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми он је Вама рођак преко Ваше жене?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, то је брат моје супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Брат моје супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат Ваше супруге? Да ли је он стриц ове Есме?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: То је брат од њеног стрица јер отац му је умро пре рата. То су Есмин отац и његов отац рођена браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад ми реците ко је све са Вама био из Ваше породице, да ли сте били сами или је са Вама била Ваша супруга и деца?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Била је моја супруга и две ћерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ми реците ту у селу Захач да ли сте пре него што сте кренули у колони да ли сте негде били окупљени са осталим мештанима?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете у колико је то сати било и на ком месту сте били окупљени?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Пита још једном да му се преведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком месту су били окупљени, колико сати је то било?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Што се времена тиче кунем се да стварно не знам, нити знам колико је било сати, знам да је то било у селу Захач и знам да је било поред српског гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Вама неко наредио да идете тамо или сте Ви сами отишли тамо?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, они како су почели од Ћушка преко Пављане све су нас окупили и онда су нас упутили на то место, а не нисмо ишли сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је то Вас окупио на том месту?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Претпостављам да је то била српска војска, а нисам их препознавао јер то су били маскирани људи, офарбани, тако да стварно не могу сад да кажем тачно који су ти људи били, али претпостављам да су то били припадници српске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су они дошли у кућу па рекли да идете тамо код српског гробља или како су они вама наредили да се тамо окупите, то Вас питам?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, разумео сам питање. Они су ушли прво у двориште, па онда по кућама, наређивали да ми сви изађемо, ми смо тако и поступили, водили су нас тамо где сам рекао близу српског гробља, али претходно кад су нас истерали из дворишта и кућа покупили су нам све ствари које смо имали, наравно сатове и друге ствари и лична документа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви предали, да ли сте Ви дали лична документа и вредне ствари?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, ја сам исто предао своје личне ствари као и сви остали, имао сам личну карту, то сам предао и неки новац све сам извадио, око 10 марака то је ситно било нешто и све сам дао што сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми колико је војника дошло ту у двориште код Демаку Исака?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Право да Вам кажем у двориште Исака ја не знам колико их је било, ја нисам бројао, али знам да су са стране тако су дошли појединачно, а тачан број колико их је било у дворишту тог тренутка не могу да вам кажем и не бих желео да слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми које боје су биле униформе и да ли је неко био у цивилу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Цивилних лица није било уопште, било је униформисаних људи у разним, да кажем, различитим униформама, шареним, били су маскирани, офарбани, тако су изгледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било зелених или плавих тих маскирних униформи?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Било је шарених, било је и зелених, било је и плавих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете да су били офарбани, како мислите, да ли су имали нешто по телу или по лицу или по чему?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, само лице и руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, чиме су то били маскирани?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Неки су носили маске, а неки су били тако са разним бојама офарбани, лице, руке, ишарани тако разним бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте тамо кренули од српског гробља, нисам разумела да ли сте Ви били у трактору?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Они су нам наређивали сви који имају неко превозно средство морају да се врате да то узимају од куће, да узимају своје породице и да се укључе тој колони и да крену у правцу Пећи, тако смо ишли и узели смо та превозна средства. Ја сам имао трактор, односно колдон је имао, мали трактор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га зовете, мали трактор, како га зовете?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Тај у пољопривреди се зове колдон. Да он је за пољопривредне радове, има држи се са две руке тако горе има дршке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам само разумела назив. Хтела сам даље да Вас питам осим Ваше породице ту је била и ова Есма Демаку, тако сам разумела, је ли тако, на том трактору?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да. Ту је била цела његова породица, дакле три породице смо били на том трактору, дакле, била је Есма, па је била њена мајка, отац, снаја и тако даље, цела породица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је док сте били у дворишту Демаку Исака или ту код гробља, да ли је неко пуцао и да ли сте видели можда неко паљење кућа?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да. Један је пуцао ту испред мене и са леве стране тога пута почели су да пале куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели да било ко од војника туче ту испред гробља неког од окупљених мештана?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, не, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми када сте рекли да сте се зауставили на ком месту је то било да су вас зауставили војници?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Они су нас зауставили у Пављане, па онда у Ћушку су нам рекли да се вратимо поново и сад мислим да не би требало да понављам оно што сам рекао малопре, па су нам рекли да се вратимо назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим на ово када су Вас зауставили, када је дошао тај зелени „Голф“, дакле, где је то било код Ћушке?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, код Ћушке, то се догодило у Ћушкој, дошла су, са тим зеленим „голфом“ у Ћушку дошла су два маскирана војника, изашли су напоље, рекли су Есми Демаку да сиђе, она је сишла, увели су је у кола, пошли су у правцу Приштине и од тада па до данашњег дана не зна се њена судбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам да ли су они претходно питали ко је Есма Демаку или су одмах њу, показали на њу да оде, да изађе?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, овако је било, они су пришли и питали је „како се ти зовеш“, она је рекла „ја се зovem Есма Демаку“. Онда је један од њих ставио руку у џеп и извадио нешто као да је нешто погледао, „а ти си то, 'ајде сиђи доле“. Она је сишла доле, они су је увели у кола, кренули су у том правцу према Клини и више стварно се не зна њена судбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су они били у неким униформама та двојица?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Знам само да су носили униформе, сада какве боје су биле те униформе, стварно не знам, не могу да вам кажем, јер то је савладао ме страх и ја нисам имао смелости да гледам, боље и да их препознам по томе какву униформу носе, били су тако маскирани и ја стварно то не могу сад да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали нешто на глави, неку маску или су били офарбани?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, они су носили само маске, нису били офарбани овако, ишарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На какве маске мислите?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не знам право да вам кажем какве су те маске биле, не знам. Када човек осећа страх он нити види добро нити чује добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам да ли је то оно што се навуче на главу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Једино што могу да вам кажем је да су маске носили е сад да ли су биле навучене те маске или су биле стављене тако преко главе ја стварно то не могу да знам јер нисам смео да гледам, једино што сам чуо од њих, чуо сам то када су рекли њој иди доле, и да су је повели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте видели можда да ли тај зелени „голф“ је имао неку регистарску ознаку?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада ја сам схватила када сте причали да су негде на, негде су рекли Вама да изађете, па сте Ви ту седели, па сте се онда вратили и наставили пут, где се то догодило, је ли то пре овога, је ли то истом том приликом када су одвели Есму?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, то се догодило након што су повели Есму са собом, онда су нам рекли да се ми вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је пао мрак када сте се Ви вратили у Захаћ или не?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, кажите ми да ли сте Ви били сведок када су што Ви кажете тим младићима наредили да сиђу код канала или сте то само чули од других?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам чуо од породица тих младића да се то тако збило, ја лично нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули када су војници рекли да се прикључите колони, да ли сте чули где треба да идете? Да ли су вам они рекли?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Нису ми рекли где ћемо поћи, у ком правцу ћемо поћи, него су рекли само прикључи се колони и прати колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада је поступак такав да вам прво поставља питања тужилац, затим браниоци оптужених и пуномоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте то исцрпно одрадили, тако да ја немам много питања, мене интересује следеће, да ли можете да опишете човека који је како Ви кажете пуцао испред вас?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Нисам у стању детаљније да опишем како је изгледао тај човек, нисам га познавао нити знам ни данас кој је тај човек и ја имам децу и не би могао никог да оклеветам недужног, био је маскиран, био је подебео, развијен, а био је и висок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он пуцао испред вас пре него што су вам узели ствари и документа како Ви кажете, или после?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Том приликом када су нам узели документа, тада је и пуцао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уочили да још неко други пуца ту близу или у селу Захаћ осим тог човека?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не. Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате због чега сте предали лична документа?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја не знам који је био разлог и дан данас не знам који је био разлог, али знам само то да су рекли сва лична документа, све драгоцености, новац сав који имате, то морате да вадите и да нам дате то све, они су узели то и од нас и од жена и од свих људи који су ту били окупљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то рекао један човек или више њих? Говорите у множини.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Они су међусобно комуницирали, говорили су, али један је издао наређења таква, један од њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли тог једног који је издао таква наређења можете да опишете какву је униформу носио, како је изгледао?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, не бих могао. Једино што знам јесте да је био у униформи, али остале карактеристике стварно не би могао да кажем било шта, а нећу да лажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да кажете да ли је био у плавој или у војној униформи?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Био је у шареној униформи, више доминантна је била зелена боја, само то сам запамтио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте видели неке куће поред пута да горе, да ли знате које су, чије су то куће биле запаљене?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Имена људи чије су куће изгореле са леве стране пута ја не знам, ја сам био код пријатеља, а како се зову ти власници тих кућа стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете док сте Ви давали 10 марака и лична документа, да ли је још неко био присутан ту и да ли је још неко давао новац и документа да сте видели у дворишту Исака Демаку?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Сви они који су били присутни ту на том месту, сви они су давали и лична документа и оно што су имали те драгоцености и новац што сам рекао малопре, сви су давали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је ту људи било окупљено у том дворишту?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Тачан број присутних људи у дворишту није ми познат, али могу да кажем да су сви они, ти становници тога села по мом мишљењу били су окупљени у том дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично видели да и ти други дају новац и лична документа?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, да, сви они који су били присутни, који су били на том скупу, они су сви извадили те ствари и дали, то су сви радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, да, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су узимали златан накит?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да. Све су узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико њих је војника то радило?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не знам колико војника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте зелени „голф“ за ове људе који су узели Есму Демаку, да ли знате који је модел тог аута, има више „голфова“?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: „Голф“ којим су дошли и отели их, Есму Демаку, био је зелене боје а стварно за марку и остало не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли браниоци имају питања? Изволите. Укључите микрофон.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добар дан господине Авдиу, ја сам адвокат Ђорђевић Мирослав, имам за Вас неколико питања. Из података које имам испред себе види се да Ви живите у селу Јошаница, општина Клина, да ли сте у том селу живели и у време овог догађаја 1999. године?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Чули смо да сте овог дана 14. маја били код пријатеља породице Демаку у селу Захаћ и то са супругом и ћеркама, кога сте Ви тада још од породице имали, да ли сте имали синове, браћу од стрицева, синовце, и тако даље?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Имам ја то, али они нико није био од њих ту са мном.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико су стари Ваши синови били тада? Којег су узраста били?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: О мојим синовима питате?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Имали су негде између 13 до 15 година, ту негде.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Где су се они тада налазили?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Неки су били ван земље у Немачкој, а један је био у Косовској Митровици са својом супругом.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је Вас неко испитивао, саслушавао пре овог данашњег саслушања? Да ли је од Вас узимана нека изјава пре овог данашњег саслушања?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не. Не, не, нисам дао ниједну изјаву до сада, то је сада овде што дајем и у мом, већ ево имам 65 година други пут сад да дајем неку изјаву.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Из података које овде имам испред себе, видим да вас је о овом саслушању обавестио ЕУЛЕКС али преко Вашег сина Смаила Авдиу да ли је то тачно?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Још једном поновите питање молим Вас јер нисам разумео.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Из података које нам је доставио ЕУЛЕКС види се да Вас је о овом саслушању да данас дођете и дате изјаву, обавестио ЕУЛЕКС али преко Вашег сина Смаила?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да. Тога дана када су припадници ЕУЛЕКС-а дошли мојој кући тражили ме, ја нисам био кући био је мој син и они су рекли због чега су дошли и то пренели су мом сину.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли су пренели Вашем сину да дођете у Приштину ради видео конференције или да дођете у Београд ради саслушања?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Дан или два пре тога био је адвокат код мене, питао ме да ли би ја хтео, односно могао да идем за Београд и да сведочим у овом случају, ја сам му одговорио да не могу да идем за Београд, онда је пао предлог да ја сведочим у Приштини овако као што се сада догађа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Авдиу који је разлог да не можете да дођете у Београд и сведочите?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не постоји неки посебан разлог зашто ја нисам желео да дођем за Београд, једини разлог је то ја сам врло слабог стања имовног стања, нисам у радном односу, немам нека примања, врло слабо стојим материјално и здравствено стојим слабо, то су разлози што ја нисам пристао да дођем у Београд и да сведочим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је неко рекао да све трошкове Вашег доласка ће сносити суд у Београду?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не. Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Имам још једно само питање.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: У сваком случају ја немам прихода никаквих слабог сам здравственог стања тако да не би ни пристао, као сведочио би било у Београду или овде, свеједно је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опомиње се Поповић Срећко да не виче „није, није“ или Николић Милојко, у сваком случају са тог места тај ко је да се не понаша тако.

Господине Поповићу, скандалозно понашање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Имам само још једно питање господине Авдиу, када сте се ово први пут зауставили рекли сте код села Ћушка или Ћушак како га већ зову, тада када је дошао овај зелени „голф“ да ли сте Ви видели у селу Ћушка неке куће да горе или неке људе у том селу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам мало прије изјавио, када човек осећа страх и у таквом стању он не може да примети неке ствари и не види неке ствари, једино што сам запамтио то је то да су дошли тим зеленим „голфом“ и ја сам био задњи када су ми рекли изађи и прикључио се колони, ето то сам запамтио и то сам вам испричао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја би желео да наставим тамо где је колега Ђорђевић стао, чини ми се да сам тако чуо хоћу да поставим питање, да ли можете да нам кажете 1999. године колико су година имали Ваши синови?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам већ рекао 1999. године моји синови су имали између 13 до 16 година, најстарији није био у земљи он је био у иностранству, то сам рекао.

АДВ. КРСТО БОБОТ: А реците ми, значи најстарији син је био у иностранству, ови синови што су између 13 и 16 година, где су се они налазили у тренутку

када ви обављате посету са супругом и ћерком код пријатеља у Захаћу, где Вам се тада налазе синови који имају старост између 13 и 16 година?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: У том тренутку моји синови о којима сам рекао да су били старости између 13 и 16 година били су у Митровици, након тога дошао је старији син и повео њих све за Немачку и отишли су за Немачку.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је неко био са супругом у Митровици, то сте споменули, па можда није добро преведено. Да ли су били ожењени Ваши синови тада?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ради се о мом другом сину који је ожењен и он са супругом живи у Митровици, то је мој други син, и тад дакле у то време са супругом је живео у Косовској Митровици.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Реците ми ако сам, нисам добро, ако сте рекли то већ онда повлачим питање, када сте дошли у Захаћ у односу на овај догађај, тог дана, претходног дана, и колико сте били дуго у Захаћу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ми смо у Захаћ дошли можда месец или два пре овог догађаја.

АДВ. КРСТО БОБОТ: И читаво време сте били у селу Захаћ? Значи да ли сте били сво време тих месец и по дана у Захаћу док се није догодило ово 14. маја?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Све време ја сам боравио у Захаћу, дакле док није се завршио рат ја сам тамо био.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Је ли можете да нам кажете разлог због чега сте ви у Захаћу, Ви сте рекли да је то посета, али мало је неубичајена посета која траје месец и по дана, да ли можете да нам кажете који је разлог да Ви из Јошанице са женом и ћерком долазите у Захаћ без синова?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Једини разлог је био што су нам изгореле куће, односно запалили нам куће Јашовићи и ми нисмо имали куд, нисмо имали где и онда смо се упутили према Захаћу и отишли тамо.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли сте за време боравка у Захаћу видели можда нека луксузна путничка моторна возила чији су власници становници Захаћа, нека скупа возила типа „мерцедес“, не знам „БМВ“, „Порше“, ајде да кажемо, јесте виђали такве аутомобиле по Захаћу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, нисам приметио таква возила.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Само још једно питање, а суд нека ми забрани, али просто сам радознао, да ли сам добро чуо када сте давали личне податке да се Ваш отац звао Петар?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Није то Петар, него Фетах, Фетах.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Онда је у питању погрешан превод, пошто је преведено као Петар, ја сам то хтео да разјасним. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли остали браниоци или оптужени имају питања?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Могу само да кажем следеће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, то ћемо када сведок буде завршио и када одјавимо видеоконференцијску везу. Је ли сведок рекао нешто, господине Гани је ли сведок рекао нешто?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Нешто, али нисам чуо добро, па сам хтео...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само би једно питање поставио господину Авдулају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: А морам, Сокић Абдулах, оптужени. Једно питање господине за Вас, које године се Ваш син оженио, овај што је ожењен?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: То је било пре рата, а сада које године не знам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали оптужени? Пуномоћници? Представите се само Ви сами господине Радоњићи.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Ја бих питао сведока да ли Вам је, да ли можете да опишете лица која су повели Есму тога дана, како су они изгледали, јесу ли били високи, јесу ли били мршави или крупни или, да ли можете тај њихов изглед да опишете мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су маске имали.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Маске јесте, али мислим тело какво им је било.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Они су изгледали онако нормално, нити су били много крупни нити су били ниски, могу да кажем чак да су изгледали исто, исте висине.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Колико је лица било у Вашем трактору који сте Ви возили?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Било нас је три породице ту.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Отприлике број колико је било?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Моја, то су биле три породице, Есмина породица, њеног стрица породица и наравно и моја породица.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Неко из других породица и са стране није био, не?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, не, није било нико из других породица, само моја породица и породице тих мојих пријатеља.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекли сте да сте када су дошли тамо војници који су вас истерали из куће и купили тамо код гробља, да ли можете да кажете да је било више од 1 или 2, или пошто нисте знали да кажете број тачан, да ли је тачно да су били више њих?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам мало пре изјавио да не знам тачан број тих војника који су били тог тренутка ту али било је више него један, било је њих више, а тачан број не знам.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ту кад сте се вратили код оног канала тамо где сте видели да су побијени они младићи, знате ли да нам кажете

које је то доба дана било? Је ли то било пре подне, у подне или после подне, то бар да ли знате да кажете?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ја сам мало пре изјавио да ја лично нисам видео те убијене људе, ја то причам на основу онога што су ми рекли њихове породице, они су изјавили тако и ја то вама преносим, лично ја њих нисам видео, а не могу да се сетим тачно које је то доба било.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, још једно питање. У моменту кад су вам узели паре и друге драгоцености и лична документа, јесте ли то ставили на једно место или сте сваки испред себе то ставили, хоћете да нам опишете тај моменат како је то урађено?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, све ствари смо ми ставили у једну гомилу, на једно место.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хвала вам господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћу да вас замолим господине Авдиу, пошто сте до сада све ово друго исцрпно одговарали да се вратимо још мало на ову Есму Демаку и ситуацију када је отета, колико је она година имала тада, да ли знате или отприлике?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Она је у то време имала отприлике између 27 и 28 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она када су је позвали и када су рекли „Ти си та“ и тако даље да пође, да ли је она питала зашто је воде, да ли је молила да је не поведу, да ли је плакала, да ли су можда њени родитељи плакали и молили да је не одведу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: То се догодило онако како сам ја и мало пре описивао. Они су пришли и питали је како се ти зовеш, она је рекла Есма Демаку. Онда је један, да ли су то били војници или полицајци, ставио руку у џеп и извадио неки папир и гледао и онда рекао да сиђе доле, она почела да плаче, они нису обратили пажњу на то, одмах су јој наредили да улази у то возило. Упутили су се у неком правцу и више о њој не знамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је она молила да је не одведу, да ли су њени родитељи плакали и молили?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, тог тренутка су почели и да вичу, да плачу она и њени чланови породице исто тако али они нису обраћали пажњу на то, само су рекли „сиђи“ и увели је у кола и продужили даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су је можда ударили или вукли или је она сама ходала?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не, не, то само је сишла доле и одмах су је ухватили, увели у „голф“ ставили и отишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је села, позади или напред?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Није, не знам тачно да ли је она села испред или позади тамо, то нисам видео, нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ударао, тукао њу?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам хтела да вас питам. Да ли Ви имате још нешто да додате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, Ви сте сад начели та нека питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начета су друга па сам онда одлучила да начнем и ово питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда бих ја имао само да се надовежем на ово. Да ли је сведоку познато име Хајрије Демаку и Фатон Демаку који долазе сутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сви, извињавам се.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Хајрије?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: То је његова мајка и њен син. Харије и Фатон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то Есмина мајка?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су оне биле тада на вашем трактору када је Есма отета?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Односно то је била њена мајка и њен брат Фатон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли и њих двоје били на том трактору који сте возили у време када је, у тренутку када је отета Есма?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, јер био је ту и њен отац и њена мајка, овај је био мали, у наручју су га држали тог сина, тог Фатона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То су била та питања. Ја се вама захваљујем што сте дошли. Господине Ђорђевићу, кажите. Немојте ме подсећати господине Ђорђевићу, сетићу се, ако се не сетим нећемо користити исказ. Господине Авиду, хвала Вам што сте дошли.

Ја ћу сада Вас да замолим да овим припадницима ЕУЛЕКС-а предате своја документа и да са следећим сведоком да питате да ли од њих постоји неко ко говори албански, пошто имамо тог преводиоца који ће ући са следећим сведоком. Молим вас да Ваша лична документа, односно ту личну карту коју сте нам показали, предате како би они записали све податке из личне карте и како би нам то послали.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Ево ја ћу одмах да дам личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте само, они то морају да препишу.

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: И нека они Вам покажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они морају да препишу то зато што они не знају албански, ми немамо преводиоца за енглески. Да ли је то дошла особа која говори албански поред вас?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете молим вас сада да разрешимо ово, да се представите, да кажете где радите, како се зовете и да тако констатујемо.

ПРЕВОДИЛАЦ АРБЕН ШАЉА: Ја сам преводилац ангажован у ЕУЛЕКС-у као преводилац, презивам се Шаља. Арбен Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим, на крају сведочења Исмета Авдиу приступио је Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула име?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Арбен, Арбен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ахмет?

СВЕДОК ИСМЕТ АВДИУ: Арбен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Арбен Шаља, преводилац у ЕУЛЕКС-у јер он једини од радника који су тренутно у ЕУЛЕКС-у говори албански, а суд има преводиоце само за албански па за овим наводи да су подаци сведока Авдиу Исмета следећи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас прочитајте нам податке господина Авдиу Исмета те које се налазе и кажите нам из ког документа нам читате.

ПРЕВОДИЛАЦ АРБЕН ШАЉА : Да. Презиме Авдијај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

ПРЕВОДИЛАЦ АРБЕН ШАЉА: Исет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо вас, можете читати.

ПРЕВОДИЛАЦ АРБЕН ШАЉА: Датум рођења 06.06.1948., место рођења Горња Клина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов матични број и број те личне карте.

ПРЕВОДИЛАЦ АРБЕН ШАЉА: Лични број је следећи: 100375657ИД3350ДДД5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Господине Авдиу хвала што сте дошли. Сада можете да идете, а Ви господине Шаља молим Вас да останете ту када дође следећи сведок Тане Никчи и да нам исто тако из њених докумената прочитате податке. Дакле, сада овај сведок може да иде и молим Вас да дође сведок Тане Никчи.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршавамо сведоке, па ћемо онда на крају. Добар дан.

Констатијем да је дошла следећа сведокиња, претпостављам Тане Никчи.

Да ли сте ви Тане Никчи?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ми имамо овде Ваше податке, рођена 12.02.1974. године у Пећи?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: То је 1974. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, '74. Реците ми име вашег оца?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Рама, Рам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је ваше пребивалиште сада, где живите?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: У Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо податке овде да сте 2010.22.04. дали исказ ЕУЛЕКС-у и да сте тада предали легитимацију која има број 1009584150, да ли можете из Ваше легитимације коју имате или личне карте да нам прочитате број? Прочитајте нам Ви, ту је и овај господин Шаља.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: 009584150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Предајте онда тај документ да би нам тај радник ЕУЛЕКС-а или господин Шаља, ко је већ ту са Вама потврдио идентитет, а ја ћу да унесем ове податке.

Са подацима као 22.04.2010. код ЕУЛЕКС-а с тим што додаје да је име оца Рама и да је њено занимање домаћица, а присутни преводилац ЕУЛЕКС-а Шаља врши увид у личну карту и потврђује идентитет сведока.

Добро, хвала Вам. Покажите нам преко монитора још ту личну карту. Покажите преко монитора.

И затим показује личну карту преко монитора. Добро, хвала. Она није баш најјаснија. Добро, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Никчи, ми смо вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело,

морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите али можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва, па Ви молим Вас да понављате за мном. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да о свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорићу само истину.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: И ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли сте Ви супруга Рама Никчија и да ли су Ваши свекар и свекрва били Ђејране и Весел Никчи?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Морам још да вас питам, где је ваш супруг сада?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Он је у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Албанији? Имамо те податке, само проверавам са Вама.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, давали сте исказ 2010. године пред ЕУЛЕКС-ом у вези догађаја од 14. маја 1999. године, да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је био ваш супруг тада док се све ово одвијало, кад кажете да је он ујутро отишао на једно место, ваш девер на друго место?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Јер је реч о 14. мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Није био са мном тог датума, био је негде другде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тог дана где је он био? Ви сте о томе причали, рекли сте да је овај свекар Весел Никчи рекао једном сину да иде на једну

страну, другом сину на другу страну, па нам реците где је био Ваш муж и када сте се Ви опет састали? То Вас питам.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Он је рекао синовима да не буду ту заједно, него да се раздвајају и да иду негде, тек увече око пола 10 он је дошао и онда смо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта Вам је он рекао где је био? Пошто ми имамо и његов исказ кад он прича да је нешто гледао и тако даље.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ми смо тог тренутка, односно тога дана били у једној другој кући. Касније смо ишли у својој кући, тек увече он је дошао и онда смо били заједно кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је он вама саопштио да су Вам убијени свекар и свекрва?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ја нисам знала да су они убијени, тек негде око два после поноћи ја сам сазнала да су они убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то саопштио?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Он кад је дошао, дакле увече, кад сам рекла ту око пола 10, јер нису смели преко дана да иду по тим кућама да гледају шта се збива, а кад су тада кренули онда су видели да су они убијени и он ми је испричао да су његови родитељи убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: И онда спаљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били са њим и сакупљали остатке тела и да ли сте видели кућу тада?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, кад су покупили те посмртне остатке ја нисам била присутна, тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у кућу и видели можда шта се догађало у кући, да ли је било неких знакова шта се догађало?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, видела сам. Кућа је била скроз изгорела а приметили су се рупе од пуцњаве како су гађали у кући тамо по зиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико просторија је било тих рупа?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Те рупе су се виделе у дневној соби, односно просторији, ту смо приметили те рупе где су били и остаци убијених људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике у којој висини?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: То се приметило скоро по зидовима свугде је било и доле и горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нашли неке остатке муниције или чаура?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Разумела сам шта сте ме питали али ја стварно нисам гледала, нисам приметила од тога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми како су скупљени и сахрањени остаци Ваших свекра и свекрве и ове Ваше те треће рођаке која је била са њима?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Мој супруг и његов брат од стрица отишли су и покупили те посмртне остатке, ставили су у једно буре, сакрили су то буре и онда након престанка рата их сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су те остатке и увијали у неко платно или кесе?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, они су те посмртне остатке увијали у једно платно, ставили то платно са тим остацима у то буре и онда наравно касније су сахрањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам још, шта је вама Ганимете Никчи и колико је она тада имала година?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Она је моја заова, тада је имала 14 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ајете Никчи или не знамо њено презиме? Ајете?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ајете је ћерка оне жене која је нађена спаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове Хатице Никчи?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је она имала година?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Верујте не знам тачно колико година је имала, да ли 16, 18, али не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она била од ове Ганимете старија или млађа?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Старија је била од Ганимете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тамо била нека девојчица која је онда млађа од Ганимете а тако се слично зове или исто?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, само оне две су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих две. Добро. Реците нам да ли се нешто посебно догодило са њима, када сте рекли, причали сте о томе „Веселј је рекао Ајети и Ганимети да се врате у Џуфову кућу и да узму личну карту, нешто од хране“ и тако даље, да ли када су се оне вратиле да ли сте Ви чули да се нешто догодило и шта?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Они су њу повели у кући тамо и тражили лична документа, њих две, и кад су стигли тамо њих су затворили. Од једне су тражили воду, она их је послужила водом, и закључила њих и нису дозволили да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се оне жалиле да их је неко тукао или да је неко их терао да се свуку?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, њих су тукли и обе су имале отеклине по лицу, сутрадан кад сам их видела приметила сам да тако изгледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се оне жалиле да их је неко терао да се свуку, да скину одећу?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, Ганимета је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то да нам испричате?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Један од њих је рекао да се скине, а један други је рекао „пусти, видиш да је дете“, ништа друго није се догодило, није им урађено ништа друго, само су рекли „станите ту“, ту су их закључали и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако ја разумем да се оне нису ниједна од њих се није свлачила.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, да, Ганимета се скинула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морала је да се свуче? А на ком језику су оне разговарале то са тим мушкарцима, то „пусти је, видиш да је дете“ и тако даље?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Колико ми је познато мало српски, мало албански су говорили и тај који је наређивао Ганимети да се свуче пуцао је једном у зид, а други кад је ушао рекао је „пусти, видиш да је дете“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда чули од ње како су они изгледали?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је она можда касније?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ја не знам да ли је она познавала тог тренутка неког или не. Оне су биле застрашене тако да ништа није причала да је она препознала неког или тако слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је она можда касније када сте били у прилици да видите војнике показала ко је то био?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Она је говорила да су то били појединци из тог састава, војног састава који су тога дана дошли ту, само то је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И касније када сте видели војнике да ли Вам је показала да је неко од њих био тада у кући или не?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ја не бих могао сада да тврдим да она је рекла јесте то је био тај и тај, али на основу неких фотографија рекла је да наводно препознаје једног који је висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то рекла?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Када су припадници ЕУЛЕКС донели неке фотографије у кући и она је гледала те фотографије и рекла је за тог човека да му личи, односно чини јој се да је то био тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли је она била сигурна или је рекла чини јој се?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Она је изјавила да је сигурна да је то тај човек са слике, али ја не могу да тврдим сад са сигурношћу како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где је она сада и да ли је долазила уопште на Косово?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Она сада се налази у Белгији и ја мислим да ће она за летњи распуст, односно летос ће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми још везано за то како су се заправо, нисмо још завршили, како су се оне ослободиле из те закључане куће?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Када су приметиле да ништа се не чује, односно да је настала нека тишина оне су кроз прозор побегле, отишле су у правцу Пављана и прикључиле су се оној гомили људи која је тад била тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам, када сте били, кажете да сте били на сеоском тргу, шта се са Вама дешавало ту у кући?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Они су наредили да пођемо сви у центар, сви смо отишли тамо и онда наравно неко је наређивао да ми све то извадимо што имамо и новац и драгоцености и то смо и урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви дали?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, дали смо и новац, дали смо злато, ланчиће, дали смо прстење и све то што је било од злата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте о оном призору када је неки српски војник ухватио теле, ставио му нож и певао ону песму „Ганимети љубави моја“, сећате се тога, то сте Ви испричали пред ЕУЛЕКС-ом.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, разумела сам питање. Јесте он је ухватио једно теле и ту у присуству свију хтео да закоље то и почео да пева ону песму на албанском језику „Ганимете кренарија јон“, „Наш понос“, то би тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, ми смо чули овде једну другу причу да је неки војник јахао магарца, мислим да ли сте Ви тако нешто видели?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Још једном молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од једног сведока да је неки војник јахао магарца?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, стварно о томе немам шта да кажем, не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је била нека асоцијација? Ви сте тог војника описали са тим телетом када сте били код ЕУЛЕКС-а, је ли то тај са каубојским шеширом?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Био је онако развијен, пуначак да кажем, имао је шешир, имао је и браду, имао је реденике обешене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте затим ишли у колони, рекли сте да сте били код овога аутосервиса „Кучи“?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту догодило?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ту су нас зауставили и ту су онда дошли и други и чула сам да једног зову „Брка, Брка“. Тог тренутка један младић је покушао да побегне и ови су га пратили, наравно да су га гонили, а неке друге младиће који су били у тим превозним средствима наредили да они сиђу и они су поређали њих доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да сте видели када је један војник претукао Алијевог сина Хаљија Никчи?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: То се догодило горе кад смо стигли код „Заставе“, ту су нас зауставили отприлике око 4 сата, то се тамо догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био син тај Хаљиљ Никчи, тај ког су тукли?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Он је био тог тренутка у камиону испред нас, а ми смо били иза њега са трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да додате?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не бих имала шта да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде неке фотографије, хтела бих да Вам покажем те фотографије, међутим, не знам како ће то технички моћи да се изведе због тога што су фотографије цено-беле и можда неће бити јасне. Уколико нешто препознате на тим фотографијама реците, уколико не препознајете такође реците, уколико Вам нису јасне реците да нису јасне и онда се нећемо даље замарати тиме. Да ли може режија на документ камеру да нам стави сада слику фото-албума са извршеног увиђаја па ћете да погледате, кажем Вам, да ли нешто уопште можете да видите, на мониторима ћете сада видети фотографије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих једну сугестију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је изјавио на записнику код ЕУЛЕКС-а да је могла да препозна извршиоца на основу фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предлог, хајдемо после, ја сад показујем увиђај. То ћете касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад већ ово радимо убаците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо касније кад имамо времена. Да ли видите ову слику?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да препознате?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не бих могла да се изјасним, није ми познато. Јесте један део села, али мени није познат који је то део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не, не могу сад да кажем да ми је то место познато. Не. Не, не могу да се изјасним или да кажем да ми је познато. Не. Не. Нешто сумњам као да ми је нешто познато али нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сумњате?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: То као да је та соба за пријем, односно пријемна соба у нашој кући, али нисам сигурна. Не бих могла сада са сигурношћу да тврдим да је управо то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не. Не, не могу са сигурношћу да кажем јесте да личи на наш салон, односно та пријемна соба или дневна, али нисам сигурна да је то то. Не. Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово остало већ. Ево још има једна, две, значи. Нека уђе. И ево још ова фотографија.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то. Ми ћемо да констатујемо да Вам је показан овај фотоалбум са увиђаја који је извршен и на коме је код нас, да нам режија врати слику суднице, код нас констатовано да се ради управо о кући Ваших свекра и свекрве где су убијени Весел, Церане и Хатице Никчи, да су ту нађени, да су фотографисани просторија и зидови где су нађени трагови оружја и да је ово на крају управо то буре у коме су били њихови посмртни остаци тај увиђај који смо сада гледали, документацију са увиђаја нам је доставио форензички тим који је вршио увиђај датума, е сад ми ту није записник, ово је само фотоалбум, у сваком случају тада када су тела нађена 1999. године, ја мислим августа месеца.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Чини ми се, али нисам била сигурна, прошло је пуно времена, доста времена и стварно нисам могла сад да кажем јесто то је то. Нешто је личило на неки предмет у облику слова „Г“, али нисам била сигурна да је то то и зато се нисам изјаснила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли сте Ви касније били на ексхумацији, на откривању тих остатака у бурету?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, није нам било дозвољено да ми ту гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте, колико сте боравили у кући када сте ушли у кућу после овога догађаја?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: С обзиром да сам се осећала јако, јако лоше, дакле грозно, ја нисам могла да останем више од 5 минута и одмах сам изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли, пошто сте описивали овде код ЕУЛЕКС-а када сте давали исказ и неког човека тог са каубојским шеширом који је то теле, који је певао, затим неког ко је био мршав и који је изгледао младолико и тако даље, да ли би Ви сада да видите фотографије да ли би Ви могли некога да препознате?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Тешко је препознавати, они су носили неке мараме, били су у разним бојама намазани тако да је врло тешко било уочити неке разлике и препознавати њих. Ја сам покушала да их опишем тад код припадника ЕУЛЕКС-а али ја сад нисам сигурна како су они изгледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били можда, да ли сте неке фотографије разгледали када и Ганимете код припадника ЕУЛЕКС?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, ја сам гледала те фотографије, али нисам могла да препознам никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никога могли да препознате? Добро. Е сада идемо на овај део поступка када Вам тужилац поставља питања.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Нисам ја тад могла да кажем да познајем тог и тог, односно неког од њих, јер нисам била сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу само да Вам предочим један део Вашег исказа где кажете „ако бих видела на фотографији из оног времена мислим да бих могла да их препознам“, да ли сте Ви то изјавили ЕУЛЕКС-у и да ли је ово тачно?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Могуће да сам ја том приликом тако изјавила, али касније кад сам отишла погледала неке фотографије које су ми показивали, али ја нисам могла да препознам неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте после те изјаве гледали ове фотографије и никога нисте препознали?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, нисам препознала неког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исказ је био 2010. године и сведок није видео фотографије из албума униформисана лица 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2011. године је она препознавала, 21.02.2011. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тек након тога је прибављен тај албум и зато инсистирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њој је показан фотоалбум, само да видимо табла, није фотоалбум него табла је показана са 90 фотографија, фотоалбум од Саше Џудовића, Славише Кастратовића, Вељка Корићанина, Топлице Миладиновића, Радосава Минића и који је доставила „Human rights watch“. А који није видела?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Албум са фотографијама који се зове „униформисана лица 1999. године“ је накнадно прибављен и тај албум није видела, а ту се налазе униформисана лица и приказује се ситуација из 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете госпођо Никчи да тужилац каже у међувремену је дошао у посед још једног фотоалбума на коме се налазе униформисана лица из 1999. године потичу фотографије. Да ли сматрате да бисте могли да препознате неког уколико би то погледали?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, ја сада, односно овог тренутка не бих могла да тврдим да ћу познавати неког и да кажем јесте овог познајем, то нисам у стању да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужιοца предлаже да се сведокињи покаже фотоалбум припадника са КиМ из 1999. године до кога је накнадно дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да покажемо сведокињи, шта кажете?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам већ више пута истакао да се противим оваквом начину препознавања, ем што је противзаконит, пошто је сведок пети пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само Ви причајте.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Сведок је пет пута, није у стању и мислим да би ово било изнуђивање и прављење доказа, мислим на овакав начин прављен доказ. Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палибрк се противи. Остали браниоци? Сагласни су да се противе томе.

Веће се удаљавајући се од стола повлачи ради одлучивања, па доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведокињи преко документ камере покаже фотоалбум припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћете госпођо Никчи овај фотоалбум и рећићете нам да ли неког познајете, препознајете, ништа ту не распознајете као на оним фотографијама са увиђаја и то је то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да завршимо са питањима, нисте укључили микрофон. Да завршимо са питањима па ћете погледати још један фотоалбум до кога је тужилац дошао накнадно. Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тога дана војска одузимала моторна возила и ако јесте одакле јој то сазнање у Захачу?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Ја сам само чула да су одузели она најбоља моторна возила која су била, а остала су оставили и рекли су „то ви возите и идите тамо са њима, возите се у правцу Албаније“, али то сам чула само да су одузели та најбоља возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате који су типови тих возила, врста, марке, да ли сте то чули?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не бих могла сад да кажем да сам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једно питање имам само. Да ли сте тога дана видели да је нека кућа била запаљена?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, видела сам куће како горе, то сам видела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете када куће горе кад сте били на тргу, у центру села или касније?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Једна кућа тамо поред центра где смо били окупљени. Ја сам приметила да су се неки приближили тој кући и нешто су бацили и почела је кућа да гори и када смо пошли путем у правцу „Заставе“ онда смо приметили да горе и остале куће, то смо видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је то кућа горело кад кажете остале куће?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не могу сад тачан број да наведем колико кућа је почело да гори тога дана, али могу са сигурношћу да тврдим да доста кућа тога дана је изгорело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање, да ли су ту на тргу где сте били окупљени да ли су вам одузимања лична документа?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекла је за драгоцености. Ако је рекла онда повлачим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да погледате онда овај фотоалбум. Да ли може режија да нам стави на документ камеру ове фотографије? Погледаћете и рећићете нам да ли ту било шта видите? Прво, да ли видите, а онда да ли Вас, да ли неког препознајете? Ево чекамо сада режију за документ камеру.

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не, не. Не не бих могла да кажем да ли препознајем сад неког или не. Не, не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте хтели тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

За овим је завршено приказивање фотографија, па режија може да нам врати слику суднице и да видимо да ли неко од бранилаца има питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Пуномоћник? Не. Дајте нам сада само још да видимо сведокињу да бисмо завршили. Да ли сте Ви хтели још нешто да кажете пошто смо на овај начин завршили са оним што смо ми хтели да Вас питамо?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, немам више шта да кажем. Ја не би имала шта да изјављујем више али ако Ви желите ако сте вољни да мога супруга саслушавате он је спреман да дође и вероватно он би дао више детаља јер познаје ситуацију боље од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али зар нисте рекли да је он у затвору?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви извесно знате када ће он да изађе?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не, не знам кад ће он изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете где је у затвору?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: У затвору у Љежу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Љеж се зове место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Албанији?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: У Албанији близу Тиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли можда отприлике знате у ком месецу Ганимете треба да дође? Ганимете Никчи

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Не би могла са сигурношћу сад да кажем кад би она дошла, и не знам кад она може сад да дође али ако Ви желите ја имам број телефона и када буде она дошла ја могу да Вам јавим да је стигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је могуће. Да ли преко Вас може евентуално да јој се уручи позив?

СВЕДОК ТАНЕ НИКЧИ: Да, да. Да обавестим Ганимету мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо видети да ли ће бити таквог предлога. Хвала Вам и ми смо на овај начин завршили. Ја се Вама захваљујем што сте дошли, сада можете да идете. Молим вас да поново подсетите јер смо имали данас проблема са преводом, припаднике ЕУЛЕКС-а да они требају и из ваше личне карте као и за овог претходног сведока да узму податке, да их евидентирају и да нам их накнадно пошаљу. Ето то је било то за данас. Хвала Вам. Ми ћемо сада одјавити видео конференцијску везу. Значи,

Налаже се режији да прекине видео конференцијску везу, и стави на мониторе слику суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо господине Перовић је нешто махао, господин Ђорђевић је нешто хтео да каже. Ђорђевић?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па судија ја, председнице ја нисам имао намеру да се мешам у Ваш посао руковођења поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ништа.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И то далеко било. Доста ми је мог посла. Али је интерес одбране био да Исмет Авдиу овај сведок се користи као сведок и само у том правцу је била интервенција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићемо податке. Пазите, то што ја њих терам да сваки пут читају те податке то је зато што из опреза, јер не знам да ли ће нам послати податке.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, управо због тога. Они који су саслушавани у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли ће нам послати податке и увек онда опреза ради ту гледамо те личне карте, узимамо бројеве и тако даље. Јер у сваком случају они би требали да нам доставе записник о испитивању па се на то највише, човек не може да се ослони на све то па онда зато то овако

решавамо што није баш ни у складу са Конвенцијом нити се та Конвенција баш тако, она се сходно примењује за њих и то вам је таква ситуација на терену, немојте ни да ми се извињавате, ништа друго, ништа од бранилаца. Поповић?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам. Моје понашање због реченице није, није свеједно. Ја сам мислио да је то, не чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам мислио да се неће чути чак овамо зато сам и коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се чује. Што год Ви кажете ја супер чујем.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али смо да Вам ја...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто? Зато што сте оно викали а ја уопште први пут Вас нисам слушала јер нисам разумела и после кад сам схватила шта Ви кажете, значи све Вас чујем сада. Од тада сам крајње опрезна.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У реду ја прихваћам то. Али сам хтео још нешто. Нормална ствар да ћу да се извиним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да слушате тужиоца.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али морам да га слушам он је кум од мог друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, брзо завршавајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ево завршавам госпођо него сте ме... Верујте ми да попијем таблету да не би слушао јер Вама можда не изгледа то тако, мене боли кад видим личну карту државе Косово а мене то боли. Е зато ја реагујем и кад треба и кад не треба. Можда неког овде не боли то, али мене боли. Косово и Метохија мене боли. Због тога ја реагујем, верујте ми да ми долази да вриштим, да плачем јер ми је доста кад још посебно јуче кад је рекао онај господин да је он представник, заменик неког службеника тамо државе Републике Косово. То мене боли, због тога и реагујем због тога неки пут, али верујте ми да попијем таблету за смирење сваки дан кад дођем сат времена пре ја је попијем управо да не бих реаговао грубље или другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непотребно и исувише јако емоционално реагујете. Вратите се на место и онда ћемо се сада договорити за сутра.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте објаснили. Дакле, сутра имамо чак четири сведока. Пет сутра и Хазир се јавио. Тако да сутра да се договоримо нећемо моћи да кренемо раније зато што нисмо једноставно то најавили ЕУЛЕКС-у али да то некако морамо све завршити до 2 сата зато што почиње друго суђење. Шта сте хтели Момићу? Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан часни суде. Овако, ја сам пре једно месец, месец и по господину Радоњићију рекао једну ствар и он ме је замолио да изађем пред суд и да кажем. Ја не би излазио да то кажем него данас сам чуо исто од првог овог сведока о зеленом „голфу“. Ја сам господину већ рекао шта сам чуо и где је та Есма Демаку завршила и како. Али то сам чуо значи овде је

од господе тужилаштва заштићени сведок „А1“ а он је возио зеленог „голфа“ кеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: И на том месту је ту и био. И држао је код себе у стану у Пећи, то сам чуо значи од једног момка из Крагујевца, доста се тога чује. Држао је заточену да ли месец, више, мање, углавном доста. Касније чуо сам да је одвео негде и убио. То не могу да лично тврдим, ко је био с њим, они кажу двојица и тако. И то сам већ рекао ако се сећате пре месец и по и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где је тело?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам стварно. Тако сам чуо, где је он њу одвео, волио би да знам. Ако нешто сазнам ја ћу да кажем и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћу да Вам унесем у записник.

За овим оптужени Момић Ранко излази и наводи да мора да каже да се причало, кад сте то чули сада или тада у то доба?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Сада, тада не. Стварно ја се с тим човеком нисам дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада од кад сте у поступку овом?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да, сад како сам на слободи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од како сте на слободи, добро.

Од када је у овом поступку и од када му је притвор укинут чуо је да је особа у зеленом „голфу“ која је отела Есму Демаку био заправо сведок односно окривљени који је склопио споразум о сведочењу „А1“, да је Есму Демаку држао заточену око месец, месец и по дана и да је затим убио. Међутим, није чуо која је друга особа била са њим и није чуо где је тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је убијена?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам начуо и где је убијена и све али не би то хтео да причам зато што не знам сигурно и нећу никога другог да...

Начуо је како је убијена и где је тело али то не зна сигурно. Ово му је постало логично јер је познато да је сведок „А1“ у то време возио зеленог „голфа“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам.

О овоме је већ обавестио пуномоћника оштећених који га је саветовао да с тим упозна суд и евентуално друге надлежне органе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко нешто и да завршавамо.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, ја се сад јављам јер сте Ви јуче најавили да ћемо ми данас имати времена да ставимо процесне предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Сутра ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра је то немогуће.

АДВ. КРСТО БОБОТ: При том и ја имам сутра неке друге обавезе па ће ме мењати колеге, у петак опет четири сведока. Значи, ја само стављам већ унапред предлог да размисли до петка о томе, а то је у погледу укидања мере за оптуженог Богићевић Бобана. Да не би сад оптерећивао записник, чисто да дужина трајања те мере, његово понашање, да ниједном није прекршио меру, да се у потпуности повиновао свим наредбама суда, па на крају крајева и чињенично стање и његова улога по ставу тужилаштва чини ми се да су такви да оправдавају да више нема потребе да он трпи било каква процесна ограничења. Наравно, он ће убудуће приступати као и до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу неких доказа касније, ми са овим исцрпљујемо просто скоро да исцрпљујемо сведоке.

АДВ. КРСТО БОБОТ: У погледу доказа ја немам ништа осим онога што сам предложио у вези оних фотографија и предочавања евентуално, ништа друго за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме да предочимо беше?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Писмено сам се изјаснио. Па оним сведоцима који су спомињали тај БМВ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнадно да их зовемо и да...

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па то је био мој предлог од пре једно месец, два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Бранилац Крсто Бобот предлаже да се мера забране напуштања боравишта укине оптуженом Богићевићу и да се фотографије до којих је дошао покажу сведоцима који су говорили о одузетом аутомобилу све према поднеску од 13.03.2013. месеца.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Поднеску од 15.03.2013. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци јел ће имати још неки предлог? Сутра немамо времена. Значи ако има нечега што бисмо евентуално могли да одлучујемо па да вам саопшtimo.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Онај предлог који сам изнео пре неколико претреса везано за меру која је донета према Булатовићу. Значи да се замени блажом мером забраном напуштања државе, то јест да може да се креће ван свог боравишта, због прибављања конкретно неких доказа везано за овај поступак

јер има индиција да можемо да дођемо до лекара који га је лечио у пећкој болници.

Бранилац оптуженог Булатовића предлаже да се мера забране напуштања боравишта за оптуженог Дејана Булатовића замени блажом мером, мером забране напуштања територије Републике Србије, да би он евентуално могао да дође до неких доказа који су важни за овај поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, адвокат Крстић. Управо у вези мере која је одређена мог браћенику, предложио бих да суд укине меру пре свега имајући у виду да је до сада од како му је притвор укинут и мера надаље продужавана, уредно долазио на претресе, његово понашање показује да не угрозио даљи ток претреса а свакако би му омогућило да на неки начин још своје имовинско стање и физичку егзистенцију доведе у мало бољи положај, просто волео бих да то веће има у виду и да с тим у вези му укине меру обавезног јављања.

Бранилац оптуженог Сокића предлаже да се мера забране напуштања боравишта укине за овог оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: За моје клијенте и за Момић Ранка и за Николић Милојка значи и њима је иста обавезно јављање и забрана напуштања боравишта као мера донета, али значи имају обавезу да се једном недељно јављају. Ја бих замолио суд да и њима олакша начин нормалног функционисања на слободи и тако даље. Да се само та мера преиначи на једном месечно да се јављају. Ето то је моје, значи и за Николић Милојка и Момић Ранка.

Бранилац оптужених Момић Ранка и Николић Милојка предлаже да се мера која је овима оптуженима одређена замени тако што ће се одредити обавезно јављање надлежном полицијском органу једном месечно уместо једном недељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац када ће да се изјасни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево везано за ову ситуацију око овога што су неки сведоци одбили да дођу да уопште сведоче па било то и преко видео линка а ради се пре свега о сведоку Мађуну Алимехај јер сам ја инсистирао на његовом непосредном саслушању. Међутим, код ове ситуације предлог је тужилаштва да се исказ овог сведока који је дао ЕУЛЕКС-у 17.08.2010. године, прочита.

Што се тиче ових других сведока који су одбили, ја сам се већ изјаснио 22. фебруара 2013. године, када сам предложио да се раније дати записници о њиховим исказима прочитају као доказ у смислу 400 неког тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове мере? То сам Вас питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се тим мерама.

Тужилац се противи овим мерама. Предлаже да се записници сведока који су одбили да сведоче прочитају онако како је то у писменом поднеску навео и то исто и за Мађуна Алимехаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ђорђевић изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се противим предлогу тужиоца. То би заиста било по мени скандалозно. Управо за сведока који је рекао да не признаје овај суд и тако даље, да се чита његов исказ. Као и за све остале, мислим елементарно начело непосредности да се поштује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци се вероватно придружују.

Бранилац Ђорђевић и остали браниоци противе се томе да се искази сведока прочитају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо одлучити о овоме. За данас ћемо завршити. За сутра рекла сам вам 5 сведока и до 2 морамо да завршимо због суднице, тако да молим вас да у том смислу да радимо апсолутно. Да, морамо до 2 да завршимо суђење поподне јер више нема... Тако да се у том смислу припремите молим вас.

Данашњи претрес је завршен, наставиће се сутра у 09,30 у судници број 2

Довршено у 12,02

Записничар

Председник већа-судија